

Белой ночью
Анна Ахматова

Aх, дверь не запирала я,
И не гасила свеч,
Не знаешь, как, усталая,
Я не решалась лечь.

Смотреть, как гаснут полосы
В закатном мраке хвой,
Пьянея звуком голоса,
Похожего на твой.

И знать, что всё потеряно,
Что жизнь – проклятый ад!
О, я была уверена,
Что ты придёшь назад!

בלילה הלבן
אנָה אַחֲמְטוּבָה

אֶיך, לֹא נִעְלַתִּי אֶת דָּלָתִי
וְלֹא כִּיבֵּיתִי גַּר.
אַינְך יָזַע : מִיטָּה
שְׁטוֹחָה בְּלִיל הָעָר.

לצפות פִּיכְדָּה חַל יְיֻפּוֹל
בְּבָזָא חַמְשִׁיכָה
וְאֵז לְמוֹת עַל צָלִיל הַקּוֹל,
דוֹמָה לְקוֹל שְׁלָק.

לְדֹעַת כִּי הַכּוֹל אָבוֹד,
מִיִּם הֵם גִּיהִינּוֹם!
תִּמְיַד הַרְגַּשְׁתִּי בְּסֻמְכּוֹת
כִּי תִּפְצֹזֶר בְּתוֹם.